Maandag 10 Juli 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4253

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Lescots verblijf op Curaçao.

Koningin Wilhelmina verwelkomt den President van Haïti in Haar rijksgebied.

Mgr. Verriet wijst op de geestelijke banden Haïti-Curaçao.

President Lescot bewondert de nationale weermacht, C. P. I. M., K. L. M. enz.

Geestdrift langs de wegen.

In de grote K.L.M.-hal op Hato heerste Zaterdagmiddag de allengs bekend geworden bedrijvigheid in afwachting van het vliegtuig dat Haïti's President Dr. Elie Lescot met gevolg uit Caracas zou brengen. Militaire- en burgerlijke autoriteiten, Consuls en Consulaire agenten liepen dooreen en in deze wachtperiode hadden wij de gelegenheid kennis te maken met collega Jean Fouchard, den charmanten Directeur van het Haïtiaanse dagblad „Haïti Journal", die met den Heer Antoine Bervin, Zaakgelastigde van Haïti te Havana, vooruitgekomen was.

Precies op tijd als door een luidspreker aangekondigd arriveerde het vliegtuig: om 18.05 uur kwam het zachtkens en bijna ongemerkt uit het Westen aanrollen over de startbaan. Zijne Excellentie de Gouverneur begaf zich naar voren, vergezeld van de Schouten bij Nacht Theodore E. Chandler en Carel J. Baron van Asbeck met hun respectieve adjudanten. Consul-generaal Ernesto C. Martijn en de twee Haïtiaanse gasten traden ook naar voren ter verwelkoming en nadat Directeur Dr. Dirk A. IJsselstijn van de K.L.M. den President onder tromgeroffel aan het portier van het vliegtuig ontvangen had, schreed Dr. Piet A. Kasteel naar voren om den grijzen President warm de hand te drukken en te verwelkomen op Curaçaose bodem. Om beurten begroette de Landvoogd vervolgens de leden van het gevolg des Presidents: Luitenant Roger Lescot, adjudant van den President; Gérard Lescot, Minister van Buitenlandse Zaken; Paul Magloire, Chef der Politie te Port au Prince; Luitenant Max Corvington van het Militaire Huis des Presidents; Maurice d'Artigue, Staatssecretaris van Onderwijs, Landbouw en Arbeid; Ernest Doujon, Voorzitter Hof van Cassatie; Léopold Pinchinat, Eerste Secretaris van de Senaat; Henri P. Dugue, Eerste Secretaris van de Kamer van Afgevaardigden; Luc Fouche, Afgevaardigde van het uitvoerend bewind van Noord-Haïti; Kolonel Frank Lavaud, Assistent Chef Staf, Daniel Heurtelou, Privé Secretaris van den President en Frank Martin, Consul Generaal van Haïti te Caracas. De Gouverneur had reeds eerder de Heren Bervin en Fouchard begroet.

Het Haïtiaanse volkslied werd ten gehore gebracht door de Politie Harmonie; de erewacht van Nederlandse en Noordamerikaanse troepen onder Kapitein Broek presenteerde het geweer en het hoge gezelschap stond in de houding, terwijl de toestellen van fotografen flikkerden.

President Lescot inspecteerde hierop de erewacht, naast den Gouverneur lopend en gevolgd door de overige Heren. De President was in burger — een soepel wit pak — terwijl de Landvoogd in wapenrok was. Aan de ingang van de grote hal stonden de autoriteiten en het consulaire corps opgesteld. Allen werden aan den President voorgesteld door den Landvoogd; Consul Generaal Ernesto C. Martijn stelde Minister Lescot voor.

De lange stoet van auto's kon zich nu in beweging zetten in de richting van Willemstad. Onderweg dreigde het enkele malen te zullen regenen zodat de gesloten auto van den Gouverneur telkens naar voren kwam, doch telkenmale weer hield het druppen op, zodat overstappen gelukkig niet nodig bleek.

Er stonden overal mensen langs de weg, die den hogen gast hartelijk toejuichten. Op de Berg Altena was het een drukte van belang, maar nog veel meer mensen hadden zich opgesteld langs de Bredestraat en op het Gouvernementsplein. Het gezelschap stapte uit en liep naar het Fort Amsterdam waar de Paleiswacht in de schemering geïnspecteerd werd.

President Lescot was in ons midden en boven op het dak van de Residentie wapperden de Haïtiaanse en de Nederlandse vlaggen broederlijk naast elkaar als symbool van de vriendschap tussen de beide naties.

HAITI'S PRESIDENT TER KERKE.

Onder het gebeier der klokken toog Zondagmorgen 9 uur een grote schare volks op naar de Pro-Cathedrale Kerk van de H. Anna om tezamen met het Staatshoofd van Haïti de H. Eucharistie te vieren. De autoriteiten werden ontvangen door een zwartgerokte commissie bestaande uit de Heren Jean A. J. Ellis, Elias A. Römer en Mr. Leon A. L. Weeber. Het kerkplein werd vrijgehouden door de politie. Even vóór negen kwam het gevolg van President Dr. Elie Lescot aan en enige Curaçaose autoriteiten zoals de Procureur Generaal, de Voorzitter der Staten, Professor Mr A. S. Oppenheim en de Consul-generaal van Haïti E. C. Martijn, met echtgenote. Het was een stampvolle kerk, toen kort na negen uur de auto van den Gouverneur voorreed. De President van Haïti en de Gouverneur van Curaçao kwamen met hun adjudanten en Majoor Ebel L. Venema in. In het middenportaal van Zijn Pro-Cathedraal, die feestelijk versierd was, stond Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P. de Apostolisch Vicarius van Curaçao, bekleed met een prachtige rode koorkap en een gouden mijter en omstuwd door de geestelijkheid van de parochie de hoge kerkgangers op te wachten. President E. Lescot schreed de kerk binnen en knielde vervolgens neer op een bidstoel om de zegen van den Bisschop te ontvangen. Hierna hadden de liturgische gebeden plaats, de bewieroking en het kussen van het boek des Evangelies. Vervolgens begeleidde Zijne Hoogwaardige Excellentie het Haïtiaanse Staats hoofd en Zijne Excellentie Gouverneur Petrus A. Kasteel naar de gereedstaande zetels. Nadat nogmaals de Apostolisch Vicarius in Zijn volle waardigheid met mijter en staf de gelovigen gezegend had, besteeg Zijne Hoogwaardige Excellentie de trappen van Haar troon en richtte Zij van daaraf een toespraak in het Frans tot den Hogen Gast. Het is een eer U, President van de glorierijke Haïtiaanse natie, hier te mogen ontvangen, aldus sprak Zijne Hoogwaardige Excellentie. Namens het katholieke volk van Curaçao heet Ik U welkom, bestuurder van dit Christelijk volk. Alle macht komt van God en de Goddelijke Voorzienigheid heeft U uitverkoren om in deze moeilijke tijden geluk en voorspoed te brengen aan het volk van Haïti, dat in waarheid een Christelijke beschaving bezit. Met grote eerbied heet Ik U welkom namens Mijn volk en betuig U Onze diepe gevoelens van hoogachting voor Uw stralende persoonlijkheid.

Haïti en Curaçao hebben in de loop der tijden vele verbindingen gehad, maar niet alleen politieke en commerciële. Neen, er was een grote geestelijke gemeenschap.

De eerste Apostolisch Vicarius van Curaçao Mons. M. Niewindt heeft ook voor Haïti gewerkt en Zijn arbeid, die op Curaçao zo zegenrijke vruchten heeft afgeworpen, is ook voor Haïti een geestelijke weldaad geweest. Zijn organisatie heeft veel goeds tot stand gebracht.

De schoonheid en diep Christelijke beschaving van Uw volk en land blijken wel het meest en ontroerend uit de verkiezing van de H. Maria, Moeder van Altijddurende Bijstand, tot Patrones van Haïti. De Hemelse Moeder is de Koningin van Uw land. Welk een diepe godsdienstzin. In het openbaar en volùit in de wereld draagt Gij Uw geloofsovertuiging.

Vervolgens vergeleek de Apostolisch Vicarius de vaderlandsliefde van de Haïtianen en Nederlanders. Hoe beide volken hun land liefhebben en er voor strijden en lijden, waar het nodig is. In dit verband wees Zijne Hoogwaardige Excellentie op het leed en de smarten, die nu in Nederland verduurd worden. De vrijheid is het hoogste goed voor beide volken, omdat daarin alleen de volle ontwikkeling des levens kan plaats vinden. En daarvoor zullen de volken van beide landen alles offeren.

Zijne Hoogwaardige Excellentie besloot met een vurige bede tot God voor het welzijn van den President en dat God Hem de voorlichting en wijsheid moge blijven geven, om Zijn volk in rechtvaardigheid te leiden en al Zijn plannen mogen verwezenlijkt worden. Moge er samenwerking komen tussen de volken in volle oprechtheid en eerlijkheid.

Moge God en de Patrones aan Uw land U bijstaan in deze benarde tijden en moge het U welgaan, aldus eindigde de Apostolisch Vicarius.

Hierna nam het H. Misoffer een aanvang, dat werd opgedragen door den Pastoor der Parochie, Pater Martinus van den Elsen O.P. met assistentie van de Paters A. Volk O.P. en M. Möhlmann O.P. Het zangkoor Santa Caecilia onder leiding van Frater Maria Fidelius zong de Missa in Honorem Sancti Bartholemaei op verdienstelijke wijze. De organist van de Pro-Cathedraal, de Heer Jacobo Palm begeleidde met grote toewijding. Na afloop van het H. Misoffer zong Frater M. Fidelius het Haïtiaanse volkslied, waarna het koor besloot met het Wilhelmus. Uitgeleide gedaan door de commissie van ontvangst, waarbij zich ook de Heren John H. Sprockel en Dr. William C. de la Try Ellis gevoegd hadden, schreden de twee Excellenties naar de gereedstaande auto.

Heel hartelijk nam de President afscheid of de Heren. Het talrijk verzamelde publiek juichte den President toe, die vriendelijk dankte.

Biba, Biba werd herhaaldelijk geroepen. De politie zette de motoren aan en weg trok de stoet naar het Fort Amsterdam.

De Pro-Cathedraal was voor deze gelegenheid feestelijk versierd. Naast het altaar waren de Haïtiaanse en Nederlandse vlaggen opgesteld.

DE ONTVANGST OP PARERA.

Hemmo Wilhelmus Hemmes, havenmeester van Curaçao, deed een stap vooruit. Daarmede begon een ontvangst ter ere van den President van Haïti. Deze ontvangst werd gehouden op de Nederlandse marinebasis Parera, omdat ten Paleize de zaken geschikt moesten worden voor het noenmaal, dat Zijne Excellentie haar Gast na de ontvangst bereidde. Met voorop de auto de presidentiële vlag en aan de andere zijde de gouverneursvlag reed de C 429 binnen. Luitenant ter Zee 1e klas J. Kennema, commandant van de marine-basis, verwelkomde zijn hoge bezoekers, een roffel werd geslagen, erevlaggen en standaards werden aan de mast met gaffel gehesen, onder de telkens dreigende regen schouwde Zijne Excellentie de President de erewacht die hier stond aangetreden — fier en stram, een dubbel compliment waardig, omdat de mannen kort te voren nat geregend waren en bleven staan, als hadden ze het zo verkoren — onder commando van Luitenant ter Zee 2e klas A. J. Bos. Hierop nam men weer plaats in de automobielen teneinde de heuvel op te rijden, die de gasten zo juist als stevige Zondagmorgenwandeling te voet bestegen hadden, hetgeen velen, naar bleek maar matig bevallen was. Boven gekomen werd alles goed gemaakt. na de officiële begroeting door den Chef Staf Luitenant ter Zee Frits van Straelen. De officiersontspanningszaal leent zich buitengewoon voor een ontvangst. Men kan er rustig en lustig circuleren, men heeft er terrassen met panorama's om na den President begroet te hebben te verpozen. In korte tijd was het dan ook zulk een gezellige stemming, dat President Dr. Lescot zelf zijn nieuwsgierigheid niet meer kon bedwingen en een rondwandeling maakte over de terrassen, waar intussen door vriendelijke bedienden van alles rond gedeeld werd om de bezoekers bezig te houden.

Luitenant ter Zee 2e klase L. C. Luckman onderhield zich intussen met de Persmensen op een wijze die ons allen dankbaar stemt.

Den Gouverneur kent men al bij zulke gelegenheden. Al Zijn onderdanen kent Hij als „een herder zijn schaapjes" bij name en eigenschappen en zodoende hebben dergelijke ontvangsten steeds een biezonder karakter, omdat de Landvoogd geen tijd kent en alleen met een paar vlotte woorden weet in te lijven tot Zijn gast. Dr. Lescot zelf bleek ten zeerste geïnteresseerd. Met zijn vriendelijke ogen zag hij elkeen een ogenblik aan, glimlachte dan en zeide enkele persoonlijke woorden, die omdat zij bij elkeen anders en van toepassing waren op ieders omstandigheden en nimmer een cliché vormden.

Het was een drukke ontvangst waarvan door zeer velen een gebruik gemaakt is. Te veel zou het voeren namen te noemen. Consuls van bevriende mogendheden, handelslieden, onderwijskringen (die gaarne kontten met den Haïtiaansen minister van Onderwijs), krantenmensen (die meer belangstelling hadden voor den jeugdigen zoon des Presidents, Minister Gérard Lescot), rechters (die met den voorzitter van het hof van Appel konden spreken) en zovele andere kringen der bevolking, voor wie het grote uit veertien man bestaande gevolg van President Lescot meegebracht, dat elkeen over persoonlijke interessen kon spreken.

Het was een gezellige ontvangst en de omgeving, die door velen voor wie dit meestal ontoegankelijk militair terrein is bewonderd werd, leent zich er zeer toe. Zouden wij een enkele wens van velen naar voren brengen, dan is het slechts de verzuchting die oudere heren en dames slaakten, toen zij hun auto's ver van het eigenlijke ontvangstterras moesten laten en zelf de heuvel beklimmen. Nu dreigde er in sommigen hadden hier last van, bij een andere gelegenheid zal er de zon om 11 uur bijna in het zenith staan. Bovendien loopt er een schitterende verharde weg tot vlak voor de ingang, die — zoals velen ons verzochten te willen vragen — mogelijk een volgende maal bereden mag worden. Maar verder had men slechts lof en prijs. En die was ook verdiend.

RONDRIT OP DE ISLA.

President Lescot bezoekt de C.P.I.M.

Nog nimmer had Jan Noorduyn de Haïtiaanse vlag aan zijn mast gehesen. Gisteren deed hij het, nadat hij het dundoek dat hij nog nimmer van zo nabij had gezien, eerst bewonderd had en gelijk zovelen aan de voorstelling, die in het midden van de rood-blauwe vlag gegeven wordt, herinneringen had vastgeknoopt van de vrijheidskrijg, die een klein, maar dapper land als Haïti, eens, ongeveer een eeuw geleden, gestreden heeft — om te overwinnen. En de directeur van de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij weet wat de strijd van een klein land is. Toen was het Haïti, nu is het Nederland twee klein landen, die elkander

Hare Majesteit groet President Lescot op het Rijksgebied.

Hare Majesteit de Koningin zond het volgende telegram aan Zijne Excellentie den President van Haïti bij het betreden van Nederlands grondgebied. De R achter de naam der Koningin is een afkorting van Regina, d.w.z. Koningin.

C'est avec grand plaisir, Monsieur le Président, que je vous souhaite très cordialement la bienvenue à l'occasion de votre arrivée sur le territoire de Mon Royaume. Je considère cette visite que vous voulez bien faire à Curaçao comme une nouvelle épreuve des bonnes relations et de l'amitié existant si heureusement entre les Royaumes des Pays Bas et de la République de Haïti. En vous souhaitant un séjour agréable je saisis cette occasion, Monsieur le Président, pour vous renouveler l'assurance de mes sentiments de haute estime et d'inaltérable amitié.

Wilhelmina R.

Met grote voldoening, Mijnheer de President, heet Ik u welkom bij gelegenheid van uw bezoek op Mijn Rijksgebied. Ik beschouw dit bezoek, dat Gij aan Curaçao brengt als een nieuw bewijs van de goede betrekkingen en van de zo gelukkige vriendschap tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Haïti. Terwijl Ik u een aangenaam verblijf wens, benut Ik deze gelegenheid u, Mijnheer de President, de verzekering te herhalen van Mijn gevoelens van hoogachting en onveranderlijke vriendschap.

Wilhelmina R.

In de Caraïbische zee hebben gevonden, in verband waarmede, gelijk Hare Majesteit onze Koningin naar en elders in dit blad afgedrukte telegram zeide, „dit bezoek als een nieuwe bewijs van de zo gelukkige vriendschap tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Haïti beschouwd moeten worden.

Hoe kort het bezoek des Presidents ook geweest is, dat Zijne Excellentie in haar bezoek ook een rondrit over het C.P.I. M.-terrein heeft willen inlassen, zullen alle recht geaarde Nederlanders toejuichen. Want Haïti is onze bondgenoot en het bezoek van een staatshoofd van een kleine natie aan het rijksgebied van een kleinere natie is juist in deze tijd van groot belang.

Helaas te laat — zoals alles gisteren te laat scheen te moeten gebeuren — legde Zijner Excellenties „Beatrix" aan de steiger van Negropont aan en betrad Zijne Excellentie de President van Haïti met gevolg Emmastad na een rondvaart gemaakt te hebben over het Schottegat onder leiding van den Havenmeester zelf. Officiële groeten werden gewisseld, vooraanstaande afdelingschefs en anderen werden den President voorgesteld en weg reed de stoet niet dan nadat Kindervriend Kasteel spontaan eerst een jongen en later nog een meisje uit de menigte enkt had en met den President had laten spreken. In een

President Lescot gaat winkelen.

Souvenirs en een Deurknop.

Het vertrek van Zijne Excellentie President Dr. Elie Lescot van Haïti, dat op 9 uur vanmorgen was vastgesteld, werd hedenmorgen plotseling uitgesteld. Politie en andere aanwezigen kregen verlof om later in de ochtend terug te komen. Tastte men eerst in het duister naar de reden hiervan, weldra werd het duidelijk, toen de President, vergezeld van zijn zoon als adjudant en den Procureur-generaal en Majoor Venema, in de straten van Willemstad verscheen om zich te voet langs de uitstalkasten te begeven. De hoge Gast had te veel van Willemstad gehoord om niet te moeten winkelen voor hij ons staatsdeel ging verlaten. Bij Rabinek in de Herenstraat kocht de President verschillende souvenirs; ook zette Hij zijn handtekening in het gastenboek aldaar. Daarna wandelde men verder tot het hoge gezelschap in de Winkel van Curaçao Hardware op Scharloo verscheen. Hier kocht de President een deurknop en een spanjolet.

Het nieuws van vandaag.

Aan alle wereldfronten hebben de strijdkrachten der Geallieerden tijdens het weekeinde verreikende resultaten geboekt. In Normandië zijn La Haye du Puits als Caen gevallen voor de aanval der Noordamerikanen en Britten. De Duitsers hadden getracht van Caen een tweede Cassino te maken, doch Montgomery liet niet met zich grappen en joeg de Duitsers er binnen enkele uren uit. Anderhalve divisie van Rommel zitten omsingeld in de omgeving van de belangrijke Normandische binnenhaven, die vóór de oorlog wel tienmaal zoveel lading verwerkte als Cherbourg...

Aan het Oostfront werd het spoorwegknooppunt Baranowicze reeds Zaterdag genomen.

Onder de honderden plaatsen die nog bevrijd werden door het Russische leger, behoort ook Lida, niet ver van Oost-Pruisen gelegen. In Wilno woeden straatgevechten, doch de stad is al aan weerszijden gepasseerd en de Russische troepen trekken door Littauen op naar Kaunas. De belangrijke spoorlijn tussen Wilno en Danganpils is doorgesneden.

In Italië hebben de Noordamerikaanse troepen van het vijfde leger een wig gedreven in de Duitse stellingen en veroverden zij de stad Volterra. De troepen naderen de belangrijke havenstad Livorno, waar de Italiaanse patriotten al vechten tegen de nazies en de laatstgenoemden de opslagplaatsen in brand gestoken hebben om te voorkomen, dat deze zullen vallen in Geallieerde handen.

In de Stille Oceaan is de bezetting van Saipan door de Noordamerikanen geheel voltooid. Hiermede is een nieuwe bedreiging ontstaan voor het Japanse Rijk want Saipan ligt op slechts 2500 kilometer van Tokio en op de Philippijnen. Vóór de uiteindelijke zege deden de Japanners een zelfmoord-aanval waarbij zij bij honderden en zelfs duizenden werden neergemaaid.

De As kraakt aan beide einden en vooral aan het Duitse einde schijnt zij spoedig te zullen breken. Adolf Hitler is nu in conferentie met zijn veldheren om de verdedigingsplannen te wijzigen, maar het schijnt, dat de nazies reeds inzien, dat zij de oorlog verloren hebben.

De Geallieerde luchtmacht blijft intussen hard toeslaan op vijandelijke doelen in Europa: van de installaties voor het afschieten der vliegende bommen op de Franse kust tot de olie-raffinaderijen te Ploesti in Roemenië. De voornaamste vraag die thans naar voren komt is: Hoe lang kan het nog duren?

auto zaten Hunne Excellenties de President van Haïti en de Gouverneur van Curaçao, elk met eigen standaards waarvan de stokken thans gelijk gezaagd waren, zodat zij op ongeveer gelijke hoogte wapperden. Mede zat in deze auto Ir. Jan Noorduyn, teneinde officieel rond te geleiden. In de volgende auto zaten Zijne Excellentie Minister Gérard Lescot met den onderdirecteur Ir. Albert Troost en hierna volgden de volgauto's met andere leden van het gezelschap. Ongeveer dezelfde rit werd gemaakt als enige maanden geleden met Prinses Juliana. Hoe groot het terrein is bleek uit de drie kwartier dat wij met een 35 km. vaart gereden hebben zonder ook maar eenmaal op eenzelfde punt terug te komen. De schepen in de haven waren gepavoiseerd, de huizen hadden vlaggen uitgehangen, het personeel was op verschillende punten saamgestroomd om den President te zien en van tijd tot tijd hoorden men toejuichingen. De rondgang langs de dokken gaf tevens een blik op de nieuwe soort tankschepen, waarvan er juist één aanwezig was en waar de vriendelijke persgeleiders Willem Nijhof & Willem van Wees (tevens verslaggever voor De Passaat; de Bazaar Bazuin was afwezig) op wezen. Bij het noemen dezer namen willen wij trouwens niet nalaten den Heren Nijhof en Van Wees vriendelijk dank te zeggen voor de uitnemende wijze waarop zij zich van hun taak gekweten hebben en de journalisten in het gezelschap werkelijk uitvoerig en nauwkeurig van alle wetenswaardigheden op de hoogte stelden. Ook der directie en met name ook den Heren Vromans en Eerligh zij hiervoor dank gezegd.

Daar lagen de beide drijvende dokken, het Juliana- en het Wilhelmina-dok, daar was het Beatrix-dok waarin zelfs de grootste tankschepen kunnen worden opgelegd. Over het Schottegat hadden wij een uitzicht op de marine-bases waar enkele jaren geleden nog struikgewas en wildernis te vinden was.

Omhoog ging de tolboom, die voor buitenstaanders zo moeilijk te passeren is en een eigen Isla-politie-agent, vlot en toch stram salueerde. Iets verder op een Portorikijn. Met een vaart van 35 km. reden wij langs zoutwaterpomphuizen en reparatieinrichtingen, langs dubbs en door de Dirk Huizerlaan en steeds maar stonden daar de houders, die in de omgangstaal hier meestal tanks genoemd worden. Meer dan duizend van die knapen staan er op het ogenblik, hoewel Willem Nijhof zich herinnerde dat 37 het hoogste nummer was toen hij vier-en-twintig jaar geleden hier kwam.

Gestage uitbreiding zonder zelfverheffing.

Voordien was er nog minder. Toen de olie hier in 1916 kwam huurde zé een kantoortje in de Herenstraat, Punda. Wie herinnert zich dat nog? Met een paar man zaten ze er tot het tegenwoordige terrein gekocht werd en daar een kantoor gebouwd was. Steeds is men voortgegaan met de uitbreiding. Zelfs viel het ons op, dat na het bezoek van Prinses Juliana, toen wij een soortgelijke rondrit medemaakten, weer nieuwe uitbreidingen hadden plaats gevonden. Dit bleek bij navraag ook inderdaad zo te zijn. Nieuwe alkylatie- en isomerisatie-processen zijn sedertdien in gebruik genomen. Dit zijn speciale scheikundige processen teneinde 100 octaan olie te maken, welke gebruikt wordt voor vliegtuigen.

Halverwege werd een ogenblik stil gehouden ter bezichtiging van Dubbs 16-17, waar de C.W. Euwe (broeder van Schaker Max) het toezicht heeft en waar de bezoekers een indruk kregen van de complicaties van netwerken, knoppen, draden, schakelaars, flessen en wat er al niet kijken komt bij zulk een centraal punt, van waaruit een gehele instelling geregeld en bestuurd kan worden

30 reuzentreinen van 100 tankwagens per... dag.

Zonder dat er veel drukte bij gemaakt is, maar met de soberheid ons Nederlanders eigen, heeft de C.P.I.M. die onlangs in gebruik genomen. Wat dat betreft is het Emmastadse oliebedrijf wel een echt-Nederlandse onderneming gebleven, ook al staan in verband met de internationale instelling van zulk een maatschappij vele opschriften in het Engels. Niemand heeft er iets van vernomen behalve wie er bij betrokken waren. Maar Emmastad deed hier weer iets om de overwinning dichterbij te brengen. In totaal wordt thans een 25 tot 30.000 ton per dag gemaakt. Dat zegt den meesten lezers niets. Ir. Eerligh becijferde dit op 30 treinen van 100 wagens per dag. Dat gaat naar alle fronten. Curaçao ligt bijna verloren in de Caraïbische zee, maar als de 7100 arbeiders van de Isla en de omstreeks 500 employees aldaar niet dag in dag uit hun plicht deden ontbrak het aan olie aan de fronten in Normandië in Italië in Rusland en in China en de Stille Oceaan. Weliswaar komt natuurlijk de olie lang niet alles van Curaçao, maar wel komt Curaçaos olie overal. Dat is Curaçaos oorlogsinspanning, die gepraesteerd wordt onder de moeilijkste omstandigheden: hoger geschoold personeel is al vier jaren lang niet meer uit Nederland gekomen en is thans te kort, locaal personeel werd gedund door de schutterij, hoewel men zou zeggen dat zij in een vitaal oliebedrijf toch zeker evenveel ter bespoediging van de oorlog doen, materialen en onderdelen konden niet meer besteld worden zodat een geheel eigen inrichting om zulks te fabriceren uit oud materiaal moest worden gebouwd. Terreinen werden opgespoten, een nieuwe destillatie-inrichting die 4 à 5000 ton water per dag verwerkt, kwam tot stand, ter behartiging van het eigen personeel werd de club verbeterd, een zeemansclub gebouwd en is een dokterskamer in aanbouw om slechts enkele dingen te noemen, die den President en anderen bezoekers opvielen. Reeds zwaait weer een tolboom omhoog. Sigaren en sigaretten komen te voorschijn.

Teneinde een indruk te hebben van het personeel vroegen wij den Heer Nijhof ondertussen hiernaar. In ruwe cijfers werken benevens ongeveer 500 employees thans thans 7100 arbeiders op de Isla. Hiervan is ongeveer de helft Nederlander of Nederlands onderdaan, terwijl de andere helft vreemdeling is. Van de 7100 arbeiders zijn er thans 250 onder militaire dienst (van deze 250 zijn er 200 Curaçaoënaars en 50 Surinamers). Wat de eilanden betreft werken er onder deze arbeiders 2200 van het eiland Curaçao, 50 van Aruba, 240 van Bonaire, 20 van St. Eustatius, 100 van St. Maarten, 15 van Saba. Hierbij komen dan nog ongeveer 650 Surinamers.

Het locale element is dus ruimschoots en wel verdeeld bij de arbeiders aanwezig.

Ten huize van den directeur worden de gasten onthaald. Lange tijden zaten de gasten bijeen in de ruime tuin. Ir. Noorduyn, Ir. Kok en de immer goedlachse Ir. Troost en enkele anderen bij Hunne Excellenties, de afdelingschefs bij de andere gasten. Enige dame: Mevrouw Ermine Martijn-Kloppenburg, echtgenote van den onvermoeibaren consul-generaal van Haïti, die de eerste consul werd, welke het staatshoofd van het land dat hij hier vertegenwoordigt, op zijn grondgebied mocht begroeten.

Een rondrit door Negropont en de villawijk van Rio Canario besloot het eerste officiële bezoek, dat een staatshoofd aan de terreinen van de C.P.I.M. heeft gebracht, een van de weinige raffinaderijen die de Shell nog over heeft en daarom de trots van elken Nederlander.

Tenslotte werd afscheid genomen en wendde de stoet zich in tegenstelling tot het officiële programma en tot teleurstelling van de grote groepen die naar later bleek bij de Planterust en Mundo Nobo waren saamgestroomd, naar de richting van Zuikertuintje.

Een groots bezoek was voorbij. Een woord van bizondere dank rest ons nog slechts aan de Politie, die in deze paar dagen geen rustdagen heeft gehad, maar op prettige wijze alles heeft weten te regelen.

CURAÇAO

DUIZEND KINDEREN LOPEN VOOR NEERLANDS JEUGD.

Gisteren had de Junioren-steun-wandelmars plaats, waarvan de opbrengst ten bate zou komen van de Nederlandse jeugd. Duizend kinderen liepen 7 kilometer. Het jongste kind was vijf jaar. Na afloop defileerden zij voor Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur P. I. Verriet O.P., die hen persoonlijk kwam bedanken en beloofde voor het bijeengebrachte geld foenchi voor de kinderen van Nederland te zullen sturen. Onder leiding van Frater M. Ewaldus had de prijsuitdeling plaats welke prijzen door Mevrouw Smid werden uitgereikt.

PRINS BERNHARD EN DE SINT JOZEFGROEP.

Ter gelegenheid van het eerste lustrum van de Sint Jozefgroep zond Prins Bernhard het volgende telegram in het Engels: „Mijn hartelijke dank en gelukwensen voor de Verkenners van de Sint Jozefgroep".

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Gisteren werd de finale gespeeld van de Victory Competitie tussen Jong Bonaire en Centrum Santa Rosa, welke gewonnen werd door Jong Bonaire met 2—1. Br. C. G. Grootens reikte de beker uit met enkele toepasselijke woorden.

Sithoc — Willemstad 3—1 (gestaakt).

NEDERLANDSE ANTILLEN LAWN TENNIS BOND.

De Zaterdag en Zondag gespeelde tenniswedstrijden van de N.A.L.T.B., kampioenschappen, leverden de volgende resultaten op:

4e Ronde: L. E. Th. Tjin-a-Djie sl. F. S. Lampe 6—3, 6—4, 6—3.

N. M. Chumaceiro sl. A. Jesurun 6—0, 6—2, 6—2.

Oscar Salas sl. M. Martinez 6—3, 7—5, 6—2.

EXAMEN ST. GENESIUS.

Voor bovengenoemde Bond slaagden als Typist(e) de Dames: Nini Brandwijk, Riedie Cadière, Estr. Nepomuceno, Dolly Schotborgh, Mevr. Zwieten, Aida Bonifacia, Herta Henriquez, Tom. Martis, R. Provence, Marie Cadière, Mevr. Magda Ellis, Angela Pietersz, M. van der Weyer, M. de Windt, Aida Canister, Norm Martina, A. Naaldijk en L. Theodora.

De Heren: Verogil Bonefacio, J. B. Coker, W. Isa, E. Lourens, H. Martinez, Ch. Boom, Ad. Hart, C. Klooster, E. Martes, E. de Pool.

Als Typiste in de Spaanse Taal: Els Pelucard en Violeta Schrils. Afgewezen: 5.

Als Kantoorstenograaf(e) in de Nederlandse Taal (130 lettergrepen): Bep van Vliet, Bep Hagendijk, Ayda Bonifacio, Tine de Jong, Eugeni Boui, Jo van Vliet, Rosa Henriquez, Verogil Bonifacio, Adri van Rees en Silv. Fernandez. Afgewezen: 1.

Als Kantoorstenografe in de Engelse Taal (100 lettergrepen): Miep Kanaar en T. Rusman. Afgewezen: 1.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN.

Maandag, 10 Juli 1944.

Telegram Afdeling: 7.30 — 23 uur tel. 307; na 23 uur tel. 353.

Shipping & Supplies: 7.30 — 16 uur tel. 458 en 551; na 16 uur tel. 304.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 701.

Dok Afdeling: Egge, tela 821.

Comité Nederland: Wij herinneren nog eens aan de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering, die heden om 20 uur in de Sociëteit Asiento zal worden gehouden. De belangrijkste agendapunten zijn: De besteding der thans bruikbare gelden en de plannen voor de toekomst (liquidatie).

De vergadering kan slechts doorgaan indien tenminste 1/3 van het aantal leden aanwezig is. Zij, die de vergadering niet kunnen bijwonen, kunnen zich laten vertegenwoordigen door een gemachtigde (echtgenote bijv.).

BUITENLAND.

EEN PACT MET TITO.

De radio van Marokko zeide, dat volgens het Geallieerde Hoofdkwartier te Algiers Koning Petar van Joegoslavië een pact gesloten heeft met Maarschalk Tito waarin de Koning instemt bij een na-oorlogs plebisciet of het volk hem al dan niet terug-wil en voorts, dat Tito het volledig bevel zal hebben over alle strijdkrachten in Joegoslavië. De Koning zou beloofd hebben niet naar Joegoslavië terug te keren voordat het land bevrijd is van de Duitsers en men zou tot overeenstemming zijn gekomen omtrent de vorming van een Joegoslavische federatie bestaande uit Slowenië, Croatië, Serbië, Montenegro, Macedonië, Bosnië en Herzegowina. De bezittingen van allen die met de nazies samenwerkten, zullen geconfisqueerd worden (Londen, (AP) 9.7).

JAPANSE WEERSTAND IN UKHRUL GEBROKEN.

Uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Kandy (Ceylon) wordt gemeld, dat alle georganiseerde Japanse weerstand is opgehouden in Ukhrul, de vooruitgeschoven vijandelijke basis binnen de grens van Brits Indië. Er zijn nog meer vijandelijke stellingen ten Noorden van de weg tussen Ukhrul en Imphal opgeruimd. Enkele dorpen op 26 kilometer ten Noord-Oosten van Imphal zijn ook heroverd (Kandy, (AP) 10.7).

FRANSE RECHTBANK IN CHERBOURG.

Een Vrije Franse rechtbank, welke voor het eerst in Frankrijk zitting houdt sedert de Duitse bezetting, veroordeelde twee jongemannen tot levenslange gevangenisstraf wegens het bespieden van de Geallieerde troepen (Cherbourg, (AP) 9.7).

AANVAL OP DUITS CONVOOI.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart meldt, dat in de vroege morgen van Zaterdag Beaufighters van het Kustcommando een geëscorteerd vijandelijk convooi ter hoogte van de Friese eilanden aanvielen. Drie koopvaardijschepen werden getroffen met torpedo's en twee geleideschepen werden in lichterlaaie gezet. Een derde ontplofte. Geen enkel vliegtuig wordt van de aanval vermist (Londen, (AP) 8.7).

Bij deze wil ik mijn hartgrondigen dank betuigen in het publiek voor de mooie woorden, door den Commandant van het V.K.C. den Heer C. N. Winkel, aan mijn nederig persoon gericht in de ROXY THEATER op Donderdag avond den 6n. Juli 1944, ter gelegenheid van het vieren der 15 jarige bestaan van het Korps, daar ik samen met den Heer Winkel het Korps heb opgericht.

Ex-Adjudant Onder-Officier
J. A. Hernandez.

Deze foto laat zien hoe de Noordamerikaanse mariniers, achter een gordijnvuur van de artillerie en het vlootgeschut, op het eiland Saipan tegen een krachtig verzet de berg Saipan namen.

Buitenland.

DE RUSSEN VECHTEN IN WILNO.

Het Russische leger vecht al voor de tweede opeenvolgende dag in de straten van de Littause hoofdstad Wilno, doch de stad schijnt gedoemd tot een spoedige capitulatie. De berichten zeiden, dat het Russische leger grote strijdkrachten van tanks en voetvolk achtergelaten heeft om de Duitsers in Wilno te bestrijden, doch in Westelijke richting voortsnelt naar Kaunas, 80 kilometer verder dan Wilno. De Duitsers vallen terug over Littauen en Polen in een militaire instorting, welke met het uur rampzaliger wordt.

Ten Noord-Westen van Wilno zouden de Russen punten bereikt hebben binnen 130 tot 138 kilometer van Oost-Pruisen.

Terwijl sommige troepen van Generaal Tsjernyakhovsky's derde Wit-Russische leger de vijandelijke tegenstand braken binnen Wilno, verspreidden andere zich aan de linkerflank en veroverden zij het spoorwegknooppunt Lida op 80 kilometer ten Zuiden ervan. Naar bekend gemaakt werd hebben Tsjernyakhovsky's manschappen meer dan 3000 andere plaatsen veroverd.

Generaal Bagramians eerste Baltische leger viel ten Noord-Oosten van Wilno aan en nam Sventsyani, op 77 kilometer van de hoofdstad en vlak binnen de grens van Littauen. De spoorlijn tusen Wilno en Dvinsk (Daugavpils) is reeds doorgesneden. Het nazie-garnizoen te Wilno vecht hardnekkig om elke straat en elk huis in de stad, doch aangezien de spoorlijnen ten Zuid-Westen naar Bryialystok en ten Noord-Westen naar Kaunas de enige overgebleven spoorwegverbindingen zijn, zal de stad spoedig moeten vallen.

Generaal Zakharovs tweede Wit-Russische leger, dat minder snel dan de andere was in het offensief, stak de spoorlijn tussen Lida en Baranowicze over en nam 150 plaatsen, waaronder Dyartlovo op 50 kilometer ten Zuiden van Lida en Novogrudok op een zelfde afstand ten Zuid-Oosten ervan. Baranowicze werd Zaterdag reeds genomen.

Het Russische oorlogsbulletin verklaarde, dat de Russen het voornaamste spoorwegstation en het vliegveld van Wilno veroverd hebben en ontzaggelijke verliezen aan de nazies toebrengen in hevige straatgevechten. Een grote afdeling luchttroepen, welke door de Duitsers aangevoerd werd, werd uitgeroeid, zo zeide het communiqué. De Duitse radio zeide dat het nazie-garnizoen van Wilno zich teruggetrokken heeft naar het centrum van de stad waar nog fel gevochten wordt. Het communiqué zeide, dat meer dan 700 plaatsen ten Noord-Oosten van Wilno veroverd werden in een nieuwe actie aan het eerste Baltische front. Hiertoe behoren Braslav op 40 kilometer ten Zuid-Oosten van Daugavpils, Druya en het spoorwegknooppunt Lyntuni tussen Daugavpils en Wlino. (Moskou, (AP) 10.7).

DE OPMARS NAAR VILNA.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Generaal Tsjerniakhovsky richtte drie krachtige spitsen van ruiters en tanks op het hart van Vilna (Wilno), terwijl binnen de stad het Duitse garnizoen zich in gereedheid bracht voor de verdediging van deze toegangspoort naar Oost-Pruisen, 160 kilometer ver. Ten Noord-Oosten van Vilna veroverden Russische colonnes het dorp Komselyisjky, op 16 kilometer van de belangrijke spoorlijn tussen Vilna en Dvinsk in Letland. De drie aanvallen in de richting van Vilna zijn de volgende: 1) Van het veroverde Britsritza op 35 kilometer ten Noord-Oosten ervan. Hier staken de Russen de rivier de Viliya over, de laatste natuurlijke versperring vóór de hoofdstad van de Littause Sovjet Socialistische Republiek.

2) Langs de spoorlijn van Minsk naar Vilna uit de omgeving van het veroverde Ostrovets, 40 kilometer ver, en het bevrijde Gudogaine, 43 kilometer ver. 3) Langs de verkeersweg van Minsk naar Vilna uit de richting van het veroverde Ossmyani, 47 kilometer ten Zuid-Oosten ervan.

Het nog beduidsde Duitse leger stroomde terug in Vilna en strompelde door de vier dorpen buiten de hoofdstad: Antokol, Likisjki, Poguluanka en Saretsjye.

Hun commandanten trachten een verdediging op te werpen voor Vilna en wierpen hen in gereedliggende stellingen. Duitse kanonniers vermengden zich met het voetvolk. Genietroepen kregen kanonnen te bedienen samen met telefonisten en bestuurders van vrachtauto's, terwijl de officieren trachten defensie-eenheden te vormen uit de gehavende bataljons en regimenten, die zo ernstig werden aangepakt tussen Minsk en Littauen. Vilna is van grote strategische betekenis voor Hitler. Na Minsk is het de belangrijkste vesting aan deze zijde van Oost-Pruisen, aangezien het practisch de Baltische Staten beheerst. (Moskou, (AP) 8.7).

SAIPAN BEZET.

Rembert James, die zich aan boord van het Noordamerikaanse vlaggeschip voor Saipan bevindt, seint als volgt:

De Noordamerikanen hebben hun vlag gehesen op het veroverde eiland Saipan na drie en een halve week de felste gevechten van de oorlog in de Stille Oceaan gevoerd te hebben.

De georganiseerde Japanse tegenstand eindigde gisteren kort vóór de schemering toen de mariniers de zee bereikten aan het Noordelijk punt van het strategische eiland. Er moeten hier en daar nog enkele vijandelijke groepen opgeruimd worden. De burgers geven zich bij honderden over. In de slag van 25 dagen sloegen de Noordamerikanen eerst een groot gat in de Japanse defensielinie en brachten zij de strijd meer dan duizend mijlen verder naar het Westen. Van Saipan uit kunnen Noordamerikaanse vliegtuigen vliegen over Japans zee- en luchtroutes naar het Zuiden en kunnen vliegtuigen met een groot vliegbereik zelfs Japan aanvallen. Met de bezetting van Saipan hebben de Noordamerikanen zich genesteld tussen Japan en de grote vlootbasis Truk in de Carolinen. Het garnizoen van Saipan werd geschat op 20.000 man voordat het vernield werd door de mariniers en de soldaten. (Saipan, (AP) 10.7).

VOLTERRA IN ITALIË VEROVERD.

Langs het gehele Italiaanse front wordt hevig gevochten. De troepen van het vijfde leger hebben een belangrijke wig gedreven in de vijandelijke stellingen tussen de zee en Poggibonsi en veroverden de stad Volterra. Zij zijn reeds opgerukt tot op ongeveer 6½ kilometer ten Noorden van de stad.

Ten Zuid-Westen van Arezzo is de frontlijn bijna onveranderd gebleven. Twee vijandelijke tegenaanvallen werden afgeslagen. Ten Oosten van Arezzo wonnen de troepen van het achtste leger enig terrein. De voorste elementen bevinden zich thans op ongeveer 13 kilometer ten Noord-Oosten van Umbertride. Ten Oosten van Fillotrano in de Adriatische sector werden vorderingen gemaakt tot de rivier de Musone. Vijandelijke tegenaanvallen ten Noord-Westen van Osino werden opnieuw afgeslagen. Zware bommenwerpers uit Italië vielen Zondag de olieraffinaderijen te Ploesti aan. Hoewel de verrichtingen der tactische luchtmacht werden beperkt door het slechte weer waren de gevechtsbommenwerpers wederom in actie tegen vijandelijke spoorlijnen, motorvoertuigen en kanonstellingen in het gevechtsgebied. In deze verrichtingen werden 14 vijandelijke vliegtuigen vernield. 8 Zware bommenwerpers en een gevechtsvliegtuig worden vermist. De Geallieerde luchtmacht voerde meer dan duizend enkelvluchten uit. (Rome, (AP) 10.7).

CAEN VALT IN BRITSE HANDEN.

Als volgt luidt het communiqué dat hedenmorgen door het Geallieerde Hoofdkwartier werd uitgegeven: „Na het verwoestende bombardement van gistermorgen drongen de pantserstrijdkrachten en het voetvolk, welke aanvielen langs alle wegen, die naar Caen leiden, den vijand uit de stad naar een lijn aan de rivier de Orne. Deze opmars werd gesteund door vlootgeschut en vliegtuigen met raketkanonnen, die hun bases in Normandië hebben. Gevechtsvliegtuigen uit Groot Britannië vlogen ten Zuiden en Oosten van de stad en vernielden op doeltreffende wijze alle vijandelijke pogingen om versterkingen aan te voeren. De berichten, die ontvangen worden, geven te kennen, dat de vijand hevige verliezen leed in deze onderneming. Patrouilles staken de rivier de Odon over op korte afstand boven het punt, waar zij uitmondt in de Orne. In het Westen heeft een opmars aan weerszijden van de weg, die uit Carentan naar Parijs leidt, de Geallieerde troepen gebracht tot dicht bij het dorp Sainteny.

Het bruggehoofd over de rivier de Vire werd nog verder uitgebreid en versterkt niettegenstaande de hardnekkige vijandelijke tegenstand. Kleine formaties van gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers op patrouillevluchten in het gebied van Parijs tot Saint Lô en ten Zuiden ervan vielen bruggen en verkeersmiddelen aan te Mantes, Gassicourt, Montfort sur Risle en Lessay. Spoordijken te Bourth en achter de vijandelijke linies werden eveneens aangevallen in de periode van het middaguur tot middernacht. Vijf vijandelijke vliegtuigen werden vernield tegen vijf van ons. In de late avond vielen lichte bommenwerpers een brug en een spoorwegknooppunt ten Noorden van Ferriers tussen Quillebeuf en Duclair aan, voorts bruggen, treinen en verkeer op de wegen ten Oosten van het slagveld. Bij de verrichtingen van gistermorgen door geëscorteerde zware bommenwerpers werden 6 vijandelijke vliegtuigen vernield door onze gevechtsvliegtuigen. Drie onzerbommenwerpers en 3 gevechtsvliegtuigen worden vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 10.7).

HITLER CONFEREERT MET MILITAIRE LEIDERS.

Richard Kaschikske seint uit Londen:

Hitler voert sedert het begin van de afgelopen week dringende besprekingen met zijn voornaamste militaire leiders en een bericht uit Moskou zeide, dat Hitler de leiding van de verrichtingen in het Westen heeft overgenomen na de verwijdering van Veldmaarschalk Generaal Karl Rudolf Gerd von Rundstedt. Van de Duitse grens kwam een bericht dat betrouwbaar wordt geacht, waarin de ernstige besprekingen tussen Hitler en zijn militaire leiders wordt vergeleken bij de befaamde spoedvergadering van den Keizer en zijn veldheren in Augustus 1918 toen de Duitse leiders inzagen, dat de oorlog tegen de Geallieerden niet gewonnen zou worden, doch dat men tot een aanvaardbare vrede zou kunnen komen door een langdurige en bittere strijd.

De radio van Moskou zeide, dat volgens Yakov Viktorov, correspondent van het nieuwsblad „Pravda". Hitler de leiding in het Westen heeft overgenomen en Veldmaarschalk Generaal Gunther von Kluge benoemd heeft als plaatsvervanger voor den ontslagen Rundstedt. „Dit is in zichzelf de erkenning van een fiasco", voegde Viktorov er aan toe.

In een andere uitzending uit Moskou werd aan Tass-bericht aangehaald waarin gezegd werd, dat Rundstedt onder huisarrest gesteld is. Inlichtingen die uit Duitsland komen, zeiden, dat een voornaam punt waarin de Duitse bevelhebbers in het Oosten, Westen en Zuiden van mening verschilden op de militaire conferentie hun verscheidene vereisten van manschappen betrof.

Een volledige herziening der defensie-plannen zou gemaakt kunnen worden vóór het einde van de maand, aldus zeide het bericht. Een belangrijk punt, dat naar voren gebracht werd, was of het niet wijzer zou zijn de Duitse troepen uit Noorwegen en de Balkan terug te trekken waardoor men niet het risico zou lopen, dat die werkeloze bezettingstroepen afgesneden wierden van het moederland.

In aanmerking nemend, dat sommige der berichten die uit Duitsland komen door de nazies ingeblazen worden om een al te groot zelfvertrouwen bij de Geallieerde landen te wekken, schijnt het volgende een betrouwbaar overzicht der gebeurtenissen te zijn:

1) Nu een beslissing blijkbaar getroffen is zullen de Duitsers waarschijnlijk meer reserves werpen in de strijd aan het Normandische front in Frankrijk teneinde zo groot mogelijke verliezen aan de Geallieerde troepen aldaar toe te brengen.

2) Von Rundstedt is van het toneel gestapt als de eerste mislukkeling bij het tegengaan van de invasie, aangezien hij weigerde grotere strijdkrachten in te zetten in Normandië. Men zegt, dat hij zijn reserves zou terughouden uit vrees voor nieuwe Geallieerde landingen elders langs de kust

3) De noodzaak om divisies van keurtroepen in het Westen te houden, zal het uiterst moeilijk maken voor de Duitsers om goede reserves te zenden naar het Oostfront, doch de Duitsers hopen tegen het einde van de maand stand te kunnen houden achter de rivier de Wista (Vistula) in Polen.

4) De Duitse burgers en hun gezinnen waren de laatste tien dagen vrijwillig bezig met een ontruiming van Polen en Oost-Pruisen. Geweldige vluchtelingenkampen in het Oosten en Zuiden van Duitsland moeten worden ingericht om deze mensen onder te brengen.

5) De Bevelhebber aan het Russisch front is verontrust door de voortdurende Duitse terugtrekkingen in Italië met het oog op het gevaar voor de Duitse posities in de Balkan.

6) De dood van Generaal Eduard Dietl, den Duitsen Bevelhebber in Finland, is waarschijnlijk het teken voor nieuwe moeilijkheden in het Duitse Hoofdcommando. Volgens een onbevestigd bericht zou Dietl belangrijke documenten met betrekking tot de militaire plannen bij zich hebben om aan Hitler voor te leggen toen zijn vliegtuig neerstortte in Oostenrijk.

In de wrakken van het vliegtuig zouden al de papieren van Dietl gevonden zijn behalve deze plannen. Het ongeluk zelf zou te wijten kunnen zijn aan sabotage door de kliek, welke tegen het leger gekant is of door vijanden in het leger, die de inhoud der documenten wilden weten.

De Duitse propaganda doet intussen een wanhopig beroep op de Duitsers voor een algehele inspanning. De Minister van Propaganda Dr. Goebbels schreef in „Das Reich: „De grootste politieke fout onzer tegenstanders in deze oorlog is, dat zij het Reich een oorlog van leven of dood hebben opgedrongen." (Londen, (AP) 8.7).

Laatste Nieuws.

— **Roger Green** seint van het Britse front in Normandië, dat de Britse troepen wederom zijn voortgestormd en hun corridor over de rivier de Odon ten Westen van het pas veroverde Caen hebben uitgebreid. Montgomery's aanval, welke door sommige officieren beschreven werd als de „El Alamein van Frankrijk" wordt gesteund door een machtige luchtvloot en honderden grote kanonnen. De Britten hebben Eterville genomen op 3 kilometer ten Noord-Westen van Esquay. Volgens een Britsen staf-officier werd een vijandelijke pantserdivisie gereduceerd tot 45% van haar oorspronkelijke sterkte.

— **Berichten** van het front in Noord-Birma en het Noord-Oosten van Brits Indië geven te kennen dat de Japanners 90.000 manschappen verloren hebben sedert het begin van dit jaar. Volgens een officiële verklaring werden 40.000 Japanse doden begraven in deze periode door de Britse, Noordamerikaanse en Chinese troepen.

— **Een commentator** van Transocean zeide, dat de Russen oprukken aan weerszijden van Wilno, zodat Wilno practisch omsingeld is.

— **De ontruiming** van vrouwen en kinderen uit Londen en andere steden in Zuid-Engeland heeft ordelijk voortgang, terwijl het offensief met de vliegende bommen zijn 26e dag ingaat. Meer dan 50.000 kinderen zijn reeds verwijderd uit de onmiddellijke zone waar het gevaar het grootst is.

— **Het Finse** communiqué zegt, dat de Russen poogden om nieuwe landingen te doen aan de baai van Viipuri, doch teruggeslagen werden, waarbij 20 landingsvaartuigen tot zinken gebracht werden.

— **De radio** van Tokio zeide, dat Noordamerikaanse kruisers en torpedojagers de Japanse posities op het eiland Guam Zondag beschoten, samen met een bombardement door meer dan 70 Noordamerikaanse vliegtuigen. De eilanden Rota en Tinian in de Marianen werden ook beschoten.

De lijken van Noordamerikaanse mariniers, die sneuvelden bij de geslaagde invasie van Saipan, wachten hier op het strand om begraven te worden. Thans is Saipan geheel bezet.

Bekendmaking.

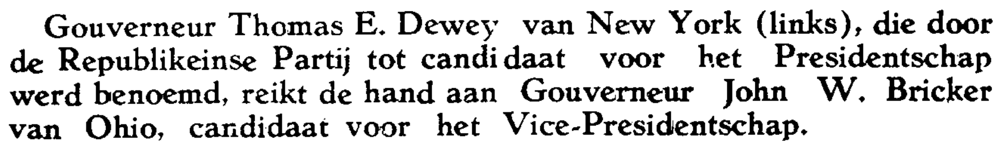
De Gezaghebber van Aruba maakt bekend:

1 dat de Beschikking van 16 September 1943 no. 3340 wordt aangevuld met een nieuwe lid luidende als volgt:

a Gedroogde en gezouten visch (niet afkomstig uit de Vereenigde Staten of Canada)
Per Kilo fl. 0.50.

2 dat deze prijzen in de plaatselijke bladen zullen worden bekendgemaakt en in de plaatsen van verkoop duidelijk leesbaar moeten zijn aangebracht.

De Gezaghebbervan Aruba.

Gouverneur Thomas E. Dewey van New York (links), die door de Republikeinse Partij tot candidaat voor het Presidentschap werd benoemd, reikt de hand aan Gouverneur John W. Bricker van Ohio, candidaat voor het Vice-Presidentschap.

De Internationale Arbeidsconferentie te Philadelphia zet het werk voort.

Nederland had op het gebied van sociale wetgeving een hoogte bereikt als maar weinig andere landen ter wereld. Men had er lang niet alle sociale proplemen opgelost. Maar er werd tenminste ernstig aan gewerkt. Vele kon... ook niet in Nederland worden opgelost, omdat ze internationaal waren. Het was een voldoening voor ondergetekende de onlangs gehouden Internationale Arbeids Conferentie te Philadelphia als regeringsadviseur der Nederlandse delegatie bij te wonen. Daar werden ernstige plannen besproken om in de verschillen landen (er waren 41 vertegenwoordigd) tot een regeling van de arbeid en van arbeidsvoorwaarden te komen, welke, als ze uitgevoerd gaan worden, Nederland en de hele wereld tot groot voordeel zullen strekken. Het Internationaal Arbeids Bureau werd in 1919 tegelijk met de Volkenbond gesticht. Juister gezegd: het kwam voort uit de Volkenbond, doch was er in zijn werk volkomen onafhankelijk van. Van het begin af was Nederland lid. Het heeft bij de 26 Conferenties die het Bureau hield, een vooraanstaande plaats ingenomen. De delegaties werden met zorg gekozen. In 1926 is zelfs een Nederlander voorzitter geweest van de Conferentie. Deze werd toen in Génève gehouden, waar ook het bureau met een staf van meer dan 500 personen gevestigd was. Die Nederlandse voorzitter was Mgr. Dr. Nolens. Te Philadelphia was het dus niet voor het eerst, dat er een Nederlandse priester op de Conferentie verscheen, al was het dan — en terecht — op een veel bescheidener plaats. Katholieken, en speciaal de Katholieken van landen, waar Katholieke of Christelijke vakorganisaties bestonden, hebben steeds grote belangstelling voor het Internationaal Arbeids Bureau gehad. Zij hadden de oprichting van een dergelijk instituut bepleit, hetgeen geheel in de lijn lag van de sociale leer van Rerum Novarum. Op het Congres van de Internationale Federatie der Christelijke Vakverenigingen *), dat in Maart 1919, gehouden werd, dus twee maanden vóór het Verdrag van Versailles werd gesloten, had men aangedrongen op de stichting van een internationaal centrum. Van daaruit zou men moeten trachten de verschillende nationale arbeidswetgevingen in overeenstemming met elkaar te brengen. Men ging zelfs zover, dat men om een internationale Arbeidsinspectie durfde vragen, iets waar tot op heden het Internationale Arbeids Bureau nog niet toe gekomen is, ook al werd er herhaaldelijk op aangedrongen. Men stelde voor dat in dit Instituut elk land vertegenwoordigd zou zijn door twee regeringsafgevaardigden, twee afgevaardigden van de werkgevers en twee van de arbeiders. Toen kort daarna het Internationale Arbeids Bureau werd opgericht, nam men dit voorstel over met de wijziging, dat de werkgevers en arbeiders daarin ieder met slechts één afgevaardigde vertegenwoordigd zouden zijn. Zo is het nog tot op heden.

Dat het Internationale Arbeids Bureau de belangstelling verdient van alle katholieken, die de sociale leer der Kerk willen uitvoeren, blijkt ook uit een passage van Quadragesinus Anno, waar Pius XI het volgende zegt:

„Toen na de grote oorlog de leiders van de grote mogendheden vrede wilden stichten door een volledige hervorming van maatschappelijke verhoudingen en onder andere maatregelen ook beginselen ontwierpen, die de rechten van de arbeid zouden regelen, kwamen veel van hun conclusies zó volkomen overeen met de beginselen en waarschuwingen van Leo XIII, dat zij als het ware ervan schenen te zijn afgeleid".

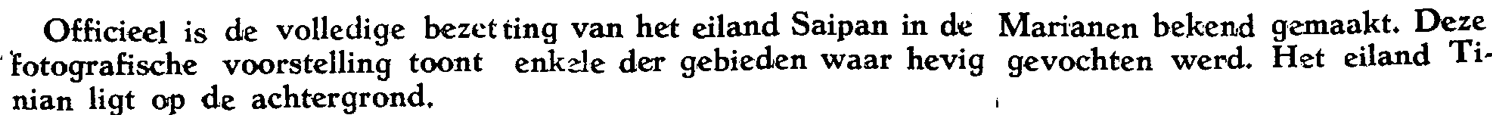
De encycliek R.N. is in waarheid een gedenkwaardig monument geworden, waarop de woorden mogen worden toegepast van Isaias: Een standaard opgericht onder de volken". De Paus vermeldt het Internationale Arbeids Bureau niet met name en evenmin de Volkenbond, waaruit het voortkwam. Het feit blijft er echter niet minder een duidelijke aanwijzing om, dat het hoogste kerkelijke gezag het werk van het Internationale Arbeids Bureau wilde prijzen. Wederkerig erkende de Directeur van het Internationale Arbeids Bureau, Albert Thomas, bij de 40-jarige herdenking van Rerum Novarum, de invloed van de Katholieke Kerk op het Internationale Arbeids Bureau. In een brief aan den Paus zegt hij: „Het Internationale Arbeids Bureau geeft er zich rekenschap van dat het geen spontane schepping, geen plotselinge uitbarsting van enthousiasme is, maar veeleer de doorwerking van langdurige pogingen en van nauwe en actieve samenwerking tussen mensen van goede wil, die idealen nastreefden. Het zaad viel op goede grond, vele jaren zorgvuldig voorbereid door werkers, die sociale rechtvaardigheid wilden doen heersen, en onder deze door hen, die hun overtuiging stoelden op de Encycliek Rerum Novarum".

Niet altijd is aan de invloed van katholieke en christelijke beginselen op het werk van het Internationale Arbeids Burau evenveel recht gedaan als hier door den niet-katholiek Albert Thomas. Dit neemt echter niet weg, dat tot in de conclusies van de laatste Conferentie wij zonder moeite katholieke sociale leerstellingen opgenomen zien. Het zou te ver voeren, deze alle op te noemen. Zo bevestigde de Conferentie o.a. deze beginselen: a) dat arbeid geen koopwaar is; b) dat vrijheid van organisatie noodzakelijk is voor vooruitgang; c) dat armoede, waar dan ook geleden, een gevaar oplevert voor algemene welvaart; d) dat de bevordering van het algemeen welzijn van internationale samenwerking afhangt. Verder constateert de Conferentie, dat een blijvende vrede alleen dan tot stand kan komen, wanneer deze is gegrondvest op sociale rechtvaardigheid en dat daarom alle mensen, ongeacht van welke ras, geloof of geslacht ze zijn, het recht hebben zich materieel en geestelijk te ontwikkelen in vrijheid en waardigheid, met economische zekerheid en gelijke mogelijkheden.

Er zal wel niemand zijn, die belangrijkheid van deze stellingen ontkent. De toekomst moge bewijzen, dat de mensheid toch haar weg terugvindt naar de ene en enige orde, welke door den Schepper in Zijn wereld is vastgesteld.

Majoor Mommersteeg
Adviseur der Nederlandse Delegatie.

*) De Internationale Federatie van Christelijke Vakverenigingen bestond uit nationale verbonden van katholieke en christelijke vakverenigingen, die zich op de grondslag van christelijke beginselen hadden georganiseerd en die in Europa een front vormden tegen Socialistische ideeën. Zij hebben enige jaren vóór de oorlog 4½ millioen leden geteld. Hun hoofdkantoor was in Utrecht gevestigd op het R.K Werklieden Verbond en hun secretaris was Serrarens.

Officieel is de volledige bezetting van het eiland Saipan in de Marianen bekend gemaakt. Deze fotografische voorstelling toont enkele der gebieden waar hevig gevochten werd. Het eiland Tinian ligt op de achtergrond.

WERELD-NIEUWS

PERON WORDT VICE PRESIDENT.

Juan Perón is bij Presidentsbesluit benoemd tot Vice President van Argentinië. De Minister van Marine Schout bij Nacht Alberto Tessaire werd benoemd tot waarnemend Minister van Binnenlandse Zaken ter vervanging van Generaal Luis Perlinger wiens aftreden Donderdagavond werd bekend gemaakt.

Het communiqué, dat de benoeming van Perón tot Vice President bekend maakte, zeide dat hij de post van Minister van Oorlog zal behouden. Geen melding werd gemaakt van het Departement van Arbeid en Welvaart waarvan hij ook Secretaris is. Perón zal Zaterdag om 12.30 uur beëdigd worden. Het Vice Presidentschap was open sedert Farrell Ramirez opvolgde als President op 10 Maart (Buenos

VERLIEZEN VOOR DE DUITSE MARINE.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat eenheden van de Britse Marine en het Kustcommando in een gezamenlijke aanval verschillende groepen van vijandelijke schepen voor de Nederlandse kust uiteengeslagen hebben. Een gewapende treiler werd tot zinken gebracht, twee andere boten werden in lichterlaaie gezet en op zijn minst tien andere geleideschepen werden getroffen door torpedo's, raketten en kanonvuur (Londen, AP)